

Vyjádření školitele:

PhDr. František Koreš vystudoval na Filozofické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích v bakalářském programu historii a archivnictví, v magisterském programu se věnoval pouze studiu historie, v němž pokračoval v doktorském programu České dějiny. Jeho doktorské studium probíhalo řádně (s krátkým přerušením kvůli zdravotním obtížím). Doktorand byl řešitelem několika grantových projektů Grantové agentury JU a byl členem vědeckého týmu grantového projektu školitele financovaného Grantovou agenturou ČR (Svět mužskosti – nižší šlechta z českých zemí ve válkách počátkem novověku). Během doktorského studia plnil výtečným způsobem svoje studijní povinnosti, pravidelně se zúčastňoval doktorských kolokvií a mezinárodních workshopů (např. v Herzog August Bibliothek ve Wolfenbüttelu), kde prokázal svoje odborné znalosti a jazykové schopnosti. Při rozmanitých vědeckých příležitostech byl schopen vystoupit se samostatným odborným sdělením v češtině, angličtině a němčině. Svých odborných znalostí mohl příležitostně využívat také ve vysokoškolské výuce raně novověkých dějin. Během doktorského studia rozvíjel svou publikační činnost na neobyčejně vysoké úrovni (s řadou pozitivních recenzních ohlasů). Je autorem monografie Paměti Přibíka a Jana Bukovanských Pintů z Bukovan, která vyšla v ediční řadě Prameny k českým dějinám 16. – 18. století, řada B, svazek 9), České Budějovice 2019. Podílel se několika samostatnými kapitolami na skladbě monografie Václav Bůžek, Petr Mareš, František Koreš, Miroslav Žitný, Rytíři renesančních Čech ve válkách, Praha 2016. Napsal dvě vědecké studie do časopisu Opera historica, dva popularizační články do Dějin a současnosti a šest recenzí do vědeckých časopisů. Při všech aktivitách spojených s průběhem doktorského studia František Koreš jednoznačně prokázal, že je schopen hledat nová badatelská témata, klást si neotřelé otázky, volit méně obvyklé metodologické přístupy a interpretovat svoje poznatky velmi kultivovaným jazykem, bez pravopisných a stylistických prohřešků.

Obdobná očekávání beze zbytku splnila také jeho disertační práce Proměny nižší šlechty Království českého v pobělohorské době, jejíž vědecké pojetí zvláště s ohledem na pramennou základnu dlouho promýšlel a upravoval. Přestože svůj badatelský koncept pravidelně konzultoval, disertace je ve své závěrečné podobě výsledkem jeho samostatného uchopení zvoleného tématu, které patří v české historické vědě k bílým místům. S velmi dobrou znalostí odborné literatury a vybraných souborů pramenů chtěl ukázat proměnu nižší šlechty v Království českém tak, aby vylíčil, jak nové společenské podmínky po porážce českého stavovského povstání ovlivnily její mentalitu. Tomu odpovídalo rozčlenění spisu

vedle obligatorního úvodu a závěru do tří základních kapitol, věnujících pozornost proměnám sociální hierarchie nižší šlechty po roce 1620, jejímu místu v politickém systému a reakcím na rekatolizaci. Přestože autorovi šlo o vylíčení projevů mentality nižší šlechty v pobělohorské době, tedy o sebe prezentaci zvolené sociální skupiny v hierarchii raně novověké společnosti, dokázal velmi dobře ve svém nosném konceptu výkladu využít také přístupy historickoantropologické, když sledoval legitimizační strategie vybraných aktérů. Právě prolínání obou metodologických postupů považuji za badatelsky nosnou cestu k dějinám dosud málo prozkoumaného pobělohorského rytířstva, kterou bude možné prohloubit využitím dalších typů pramenů (zvláště z oblasti duchovní a hmotné kultury).

Po celou dobu doktorského studia byla pro školitele radost s Františkem Korešem spolupracovat. Postupně se vypracoval nejen k velmi pilným, precizním a pracovitým badatelům, ale svými publikovanými pracemi, disertací a referáty na mezinárodních workshopech jednoznačně prokázal, že je schopen si klást neotřelé badatelské otázky, vyhledat a hluboce analyzovat prameny v širším kontextu, smysluplně užívat vědecké kategorie v odpovídajících metodologických souřadnicích a interpretovat zjištěné poznatky jazykem, který čtenáři přináší potěšení. Jeho disertace představuje vědecky cenný příspěvek k dějinám nižší šlechty v raném novověku, jenž vzhledem k originálnímu uchopení tématu pochopitelně není plagiátem. S ohledem na představené vědecké výsledky je nepochybně po obhajobě a dílčích doplňcích vyplývajících z oponentských posudků zralá ke knižnímu vydání. Až bude její autor přemýšlet o své příští badatelské cestě v akademickém prostředí, osobně bych uvítal, aby u zvoleného tématu ještě zůstal a hlouběji se ponořil do dějin nižší šlechty na konci 17. a zvláště během první poloviny 18. století. Doba vrcholného baroka jistě ovlivnila transformaci nižších urozenců z dalších úhlů pohledu, které nebyly bezprostředně po roce 1620 tolik zřetelné.

Závěrem mohu s potěšením konstatovat, že s ohledem na průběh doktorského studia PhDr. Františka Koreše, úroveň jeho publikovaných prací, odbornou vyzrálost a samostatnost doporučuji předložený disertační spis k obhajobě.

České Budějovice 14. 12. 2020

Prof. PhDr. Václav Bůžek, CSc.